

**Beroep ingesteld op 24 augustus 2006 — Kretschmer/
Parlement**

(Zaak T-229/06)

(2006/C 294/105)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Elfriede Kretschmer (Overijse, België) (vertegenwoordiger: G. Vandersanden, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietig te verklaren het op 14 juni 2006 ter kennis van verzoekster gebrachte besluit om haar niet het volledige bedrag van de dagvergoeding, te rekenen vanaf 16 oktober 2003, toe te kennen en Overijse (België) als plaats van aanwerving vast te stellen;
- bijgevolg verweerder te veroordelen tot betaling van de volgende bedragen:
 - i. bij wege van dagvergoeding:
 - 50 EUR per dag voor de periode van 16 oktober 2003 tot en met 30 april 2004 krachtens artikel 12, lid 1, van de regeling voor de detachering van nationale deskundigen bij het Europees Parlement van 2 juni 2003,
 - 84 EUR per dag voor de periode van 1 mei 2004 tot en met 31 maart 2005 krachtens artikel 12, lid 1, van de regeling voor de detachering van nationale deskundigen bij het Europees Parlement van 3 mei 2004,
 - 84,35 EUR per dag met ingang van 1 mei 2005 krachtens artikel 15, lid 2, van de regeling voor de detachering van nationale deskundigen bij het Europees Parlement van 7 maart 2005,
 - ii. 72,39 EUR als aanvullende maandelijkse schadevergoeding krachtens artikel 15, lid 2, van de regeling voor de detachering van nationale deskundigen bij het Europees Parlement van 7 maart 2005;

- verweerder te veroordelen tot betaling van vertragingsrente over de hiervoor sub i en ii genoemde bedragen, te rekenen vanaf de respectieve vervaldagen tot aan de dag van daadwerkelijke betaling. De rente dient te worden berekend op basis van de door de Europese Centrale Bank vastgestelde rentevoet voor de basisherfinancieringstransacties die gedurende de betrokken periode toepasselijk is, vermeerderd met twee punten.

- verweerder te veroordelen tot betaling van het symbolische bedrag van één euro voor de immateriële schade die verzoekster heeft geleden als gevolg van de te trage behandeling van het dossier;

- verweerder te veroordelen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een nationale deskundige die is gedetacheerd bij het Europees Parlement. Na een eerste overeenkomst, die gold van 16 oktober 2003 tot en met 15 oktober 2004, is zij opnieuw aangeworven voor een periode van één jaar, lopend van 16 oktober 2004 tot en met 15 oktober 2005, alsmede voor een volgende periode van twee jaar, lopend van 16 oktober 2005 tot en met 15 oktober 2007. Met haar beroep vordert zij nietigverklaring van het haar per e-mail van 14 juni 2006 ter kennis gebrachte besluit waarbij haar niet het volledige bedrag van de dagvergoeding, te rekenen vanaf 16 oktober 2003, toe te kennen en Overijse (België) als plaats van aanwerving vast te stellen.

Tot staving van haar beroep tot nietigverklaring voert verzoekster een middel aan ter zake van een beweerdelijk verkeerde uitlegging en toepassing van de regelingen van 2002, 2004 en 2005 betreffende de bij het Europees Parlement gedetacheerde nationale deskundigen (GND). Verzoekster betoogt dat haar woonplaats ten tijde van haar eerste aanwerving in Duitsland lag en niet in België, dat de bevoegde ambtenaren van het Parlement als plaats van aanwerving hebben genomen. Zij betoogt dat over haar detachering in het kader van haar eerste aanwerving als tijdelijk functionaris voor de periode van 1 september 2002 tot en met 31 juli 2003, overeenstemming bestond tussen de betrokken autoriteit van haar land van herkomst (de minister-president van het Land Nordrhein Westfalen) en de Commissie, hetgeen volgens haar het bewijs vormde van haar woonplaats vóór haar indiensttreding en tijdens de verlengingen. Verzoekster voert tevens aan dat haar verhuizing naar Brussel, om daar haar taken als GND uit te gaan oefenen en zich te onderwerpen aan de Belgische wetten wat betreft haar inschrijving als tijdelijk inwoner van Brussel, niet kan worden opgevat als een verandering van „woonplaats”, welke een vaste, permanente en duurzame vestiging veronderstelt. Tot staving van haar standpunt beroept zij zich op het feit dat zij een verbintenis voor bepaalde tijd is aangegaan met een maximum van zes jaar en dat zij na deze periode in beginsel zal terugkeren naar Duitsland om daar haar vroegere functie als rechter bij een nationaal gerecht uit te oefenen. Zij is derhalve van oordeel dat haar woonplaats gedurende de gehele periode waarin zij als GND werkzaam is, Duitsland en niet Brussel is.

Met betrekking tot de vordering tot schadevergoeding is verzoekster van mening dat het Europees Parlement de redelijke termijn heeft overschreden voor het beantwoorden van haar verzoeken om opheldering en heronderzoek van haar situatie en dat dit gedrag bovendien in strijd is met de Europese Code van goed administratief gedrag. Verzoekster vordert vergoeding van deze immateriële schade door de veroordeling van verweerder tot het betalen van het symbolische bedrag van één euro. Verzoekster vordert ook de toekenning van vertragsrente over de bedragen die haar zijn verschuldigd krachtens de regelingen van 2002, 2004 en 2005 ter zake van GND.

Beroep ingesteld op 4 september 2006 — NOS/Commissie

(Zaak T-237/06)

(2006/C 294/106)

Proceestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Nederlandse Omroep Stichting (vertegenwoordigd door: J.J. Feenstra en H.M.H. Speyart, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekende partij

- De NOS verzoekt het Gerecht om de beschikking van de Commissie te vernietigen, met name artikel 1, leden 1 en 2, alsmede artikelen 2 en 3 en de daaraan ten grondslag liggende overwegingen;
- tevens verzoekt de NOS het gerecht om verwijzing van de Commissie in de kosten van deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar verzoekschrift beoogt de Nederlandse Omroep Stichting (NOS) de nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 22 juni 2006 betreffende de ad hoc financiering van de Nederlandse Publieke Omroep (staatssteun C 2/2004 [ex NN 170/2003]).

Ter staving van haar beroep voert verzoekster ten eerste een schending aan van artikel 88, leden 1, 2 en 3, EG en van Verordening 659/1999⁽¹⁾. Volgens verzoekster heeft de Commissie een onjuiste uitleg en toepassing gegeven aan het onderscheid tussen nieuwe en bestaande steun. De ad hoc steun die het voorwerp is van de bestreden beschikking vormt slechts een onderdeel van het totale systeem van overheidsfinancieringen van de Nederlandse Publieke Omroep. Dat algemene systeem is door de Commissie als bestaande steun aangemerkt. De geldstromen, die de Commissie aanduidt als ad hoc financiering, worden verstrekt volgens hetzelfde stamien en dienen volgens verzoekster derhalve als bestaande steun te worden aangemerkt.

Ten tweede voert verzoekster een schending aan van de artikelen 87 en 88 EG vanwege de onjuiste uitleg en toepassing van het Altmark arrest⁽²⁾ door de Commissie. Volgens verzoekster heeft de Commissie ten onrechte en op grondslag van een onjuist uitgangspunt vastgesteld dat de ad hoc financiering als staatssteun dient te worden aangemerkt. Verzoekster meent dat de criteria, die in het arrest Altmark door het Hof zijn ontwikkeld, niet in de onderhavige situatie kunnen worden toegepast. In plaats daarvan zou het Protocol van Amsterdam inzake financiering van de publieke omroep⁽³⁾ als uitgangspunt moeten dienen.

Ten derde voert verzoekster een schending aan van de artikelen 87 en 88 EG, artikel 253 EG en Verordening 659/1999 door het ontbreken van een verband tussen de verstrekking van de ad hoc financiering en de door de Commissie vastgestelde overcompensatie. De overcompensatie die in verband wordt gebracht met het ontstaan van reserves bij de omroepinstellingen valt, volgens verzoekster, niet in voldoende mate terug te voeren op de toewijzing van gelden die de Commissie als ad hoc financiering bestempelt.

Verzoekster voert ten vierde een schending aan van artikel 87 en 88 EG doordat de Commissie ten onrechte de opbrengsten van auteursrechten aanmerkt als staatssteun. Bovendien bevoordeelt de ad hoc financiering verzoekster niet als onderneming in de zin van artikel 87, lid 1, EG en leidt de toegekende publieke financiering niet tot een verstoring van de mededinging als bedoeld in artikel 87, lid 1, EG.

Ten vijfde voert verzoekster een schending aan van artikel 86, lid 2, EG door een ontoereikende proportionaliteitstoets. Mede gezien in het licht van het Protocol van Amsterdam inzake de financiering van de publieke omroep, heeft de Commissie, volgens verzoekster, ten onrechte nagelaten om, na de vaststelling dat er geen verstoring van de concurrentie was, het ontbreken van negatieve effecten van de overcompensatie te relateren aan het belang van het uitvoeren van een publieke taak en het belang van de Gemeenschap in het algemeen. Verzoekster meent dat de Commissie daarbij rekening had moeten houden met de beperktheid van het Nederlandse taalgebied en het feit dat de ontstane reserves binnen afzienbare tijd tot bestedingen zouden hebben geleid en daarmee zouden zijn verdwenen.

Tenslotte voert verzoekster een schending aan van de procedureregels van artikel 88, lid 2, EG en van de rechten van verdediging, doordat de Commissie de reikwijdte van het onderzoek in verschillende opzichten heeft uitgebreid.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1)

⁽²⁾ Arrest van 24 juli 2003 Altmark Trans GmbH en Regierungspräsidium Magdeburg tegen Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (C-280/00, Jurispr. blz. I-7747)

⁽³⁾ Protocol gehecht aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap betreffende het openbare-omroepstelsel in de lidstaten